

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที 16 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2561 หน้า 3 มูลค่าข่าว 822,816.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

● วิการณ สุภาพันธ์
กรุงเทพธุรกิจ

'ละคร' ที่มากกว่าความบันเทิง

เมื่อละครไม่ใช่แค่ละคร ละครไม่ใช่แค่สื่อ
ความบันเทิงเพียงอย่างเดียว แต่ยัง
สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารบาง
เรื่องหรือบางความคิดเห็นที่คนในสังคมพูด
ออกมาตรงๆ ไม่ได้ เช่นผลงานการสร้างสรรค์
ของน้องๆ นิสิตและนักศึกษาระดับ
อุดมศึกษาจำนวน 100 คนทั่วประเทศที่ได้
เข้าร่วมประกวดผลงานการแสดง "Act Out
Loud x U-Report ตอน เสียงของเยาวชน"
จัดโดยภาควิชาศิลปะการแสดง คณะ
นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ร่วมกับ
โครงการยูริพอร์ต ประเทศไทย (U-Report
Thailand) ภายใต้การสนับสนุนขององค์การ
ยูนิเซฟ ประเทศไทย

กิจกรรมดังกล่าว เริ่มตั้งแต่การเข้าค่าย
การแสดงเพื่อฝึกฝนและพัฒนาทักษะด้าน
ศิลปะการแสดง ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ
หรือเวิร์คช็อป ไม่ว่าจะเป็นด้านการเขียนบท
การแสดง และละครเพื่อการพัฒนา ซึ่งการ
แสดงทุกชุดจากการประกวด Act Out

Loud x U-Report ตอน เสียงของเยาวชน จะต้องถ่ายทอดเรื่องราวเพื่อสะท้อนปัญหา และมุมมองของเยาวชนในสังคมไทย ภายใต้ 4 หัวข้อสำคัญ ได้แก่ เรื่องการศึกษา เพศ ความรุนแรง และคอร์รัปชัน โดยประยุกต์ใช้ ข้อมูลจากผลโพลของ ยูริพอร์ต ประเทศไทย ในหัวข้อเหล่านี้เป็นส่วนประกอบสำคัญ

จากการแข่งขันครั้งนี้ ผู้ชนะคือ **พันธกิจ หลิมเทียนลี** หรือ 'ไมค์' นักศึกษาชั้น ปีที่ 3 นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้นำเสนอ เรื่องเพศ โดยทำการแสดงเรื่อง **"พ่อคับ... อันนี้คืออะไร"** เขาได้นำประสบการณ์ของตนเอง เมื่อตอนสมัยยังเรียนมัธยม เขาตั้ง

คำถามด้วยความสงสัยกับครอบครัวว่า "ลุงชายใช้ยางไง" แต่กลับได้รับการตอบรับ ที่ไม่ดีจากครอบครัว จึงทำให้เขาไม่กล้าที่จะถามเรื่องเพศสัมพันธ์กับครอบครัวอีกเลย และนี่คือจุดเริ่มต้นที่ทำให้เขาอยาก หาคำตอบ **"ทำไมเราไม่สามารถพูดเรื่องเพศสัมพันธ์กับครอบครัวได้ ทั้งๆ ที่มันก็เป็นเรื่องธรรมชาติ"**

ไมค์ เล่าว่า เขาตัดสินใจเลือกหัวข้อเพศ และความสัมพันธ์ เพราะมองว่า เรื่องที่ไม่ค่อยถูกพูดถึงคือเรื่องเพศและความสัมพันธ์ เป็นปกติ ในขณะที่เรื่องอื่นๆ จะถูกพูดถึงกัน ได้รับการแก้ไข เรื่องการศึกษาเห็นบ่อยมาก

"ผมก็เลยสนใจว่าถ้าเราทำละครเรื่อง ที่พูดถึงเพศและความสัมพันธ์มันจะเป็นยังไง ที่นี้เราก็ต้องมาคิดว่าถ้าเราทำในรูปแบบละครเราก็จะต้องทำให้มันโดดเด่น เพราะเรา มาคนเดียว ตอนแรกก็มีทีมแต่ว่าทีมไม่วาง เราก็เลยต้องมาคิดใหม่ แล้วปรับบทให้มันเป็นรูปแบบของการแสดงละครคนเดียว การคิดเลยออกมาในรูปแบบทอล์ก แต่ว่าเราจะทำให้ยังไงให้ทอล์กนี้มีรูปแบบของการแสดงละครด้วย ง่ายๆ คือ จะต้องง่ายที่สุด แต่ต้องมีพลังมากที่สุด คือมันง่ายมากที่จะเล่น ง่ายมากที่จะพูด แต่เรื่องที่มันง่ายมันกลายเป็น เรื่องจริงที่ไม่ถูกพูดถึง ในเรื่องของเพศและความสัมพันธ์"

ละครเวทีเรื่อง "พ่อคับ...อันนี้คืออะไร" เกิดจากการที่เขาได้พูดคุยกับเพื่อน และนึกคิดขึ้นมาว่าบางครอบครัวไม่เคยพูดเรื่องเพศกับครอบครัวเลย ในขณะที่ในสังคมประเทศอื่นๆ ถูกนำมาพูดเป็นปกติ เขามองว่าสังคมไทยสอนเพียงแค่ว่าผลที่จะตามมาเป็นอย่างไร แต่ไม่ได้สอนลึกลงไปให้เห็นเป็นรูปธรรมว่าวิธีการใช้ หรือควรกระทำอย่างไร และถูกบ้ายเบี่ยงจากโรงเรียน และครอบครัวว่า **ใครกันที่ควรจะสอนเรื่องเพศนี้ให้กับเยาวชน?**

"ผมเลือกประเด็นนี้ เพราะอยากบอก สารแก่นคนดูว่า เรื่องนี้มันพูดได้ควรพูดถึง มันจะได้ลดปัญหาต่างๆ ที่ตามมา แนวความคิดก็มีแก่นที่เหลือก็เป็นเรื่องของฟอร์ม การแสดง ไม่ว่าจะเป็นการตัดเข้าคุยกับดารามันเป็นแค่ฟอร์มแต่จริงๆ แล้วพอยท์ของมันคือประเด็นอย่างที่ได้พูดไป ผมรู้สึกว่าการที่เอาเรื่องจริงๆ มาพูดจะทำให้คนเห็นภาพจริงๆ เพราะมันเป็นเรื่องจริง"

ส่วนตัวผมเห็นด้วยว่าการที่ผู้หญิงถูกมองว่าเป็นเรื่องปกติ เพราะถูกมองคือการป้องกัน การที่พวกไว้มันก็ถูกต้องแล้ว ผู้หญิงก็ควรพก ผู้ชายก็ควรพก แต่แค่คนอื่นจะมองว่าการที่ผู้หญิงพกมันไม่เหมาะสม แต่ผมมองว่ามันเฉยๆ มาก พวกแล้วไว้มันก็ไม่ได้มีเอฟเฟกต์อะไรกับเรา พวกไว้มันดีแล้ว"

ไมค์มองว่า การเล่าผ่านละครจะทำให้ ผู้รับสารเห็นภาพได้มากกว่า และสามารถนำไปคิดต่อเพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ เพราะสิ่งที่สำคัญของละครคือการ Action หรือทำออกมาให้เห็นนั่นเอง

"เป้าหมายที่อยากได้รับสารมากที่สุด คือคนในช่วงวัยผม ไม่ได้จะเจาะกลุ่มวัยทุกคน เพราะฉะนั้นการพูดมันก็เลยเป็นการพูดแบบเหมือนพูดกับเพื่อน มีผู้ใหญ่ดูด้วย แต่ว่าเราพูดกับเพื่อนว่า เมื่อคุณโตคิดอะไรเราจะเลือกที่จะทำยังไง จุดประสงค์คือ ถ้าเราเปลี่ยนผู้ปกครองให้มาคุยเรื่องเพศไม่ได้ เราก็เปลี่ยนให้เราดินเข้าไปคุยก็ได้เป็นการเสนอแนวทางแค่นั้นเอง เราไม่ได้ต้องการ

พันธกิจ หลิมเทียนลี

บังคับว่า คุณต้องทำ แค่อยากให้คุณคิด สมมติว่าทำสื่อมาอันหนึ่ง อ้อ! ป้องกันเรื่องท้องได้ แต่เวลาพกถุงยางจริงๆ กลับไม่ใช่ เพราะว่าอะไร ใช้ไม่เป็น แล้วมันมีประโยชน์อะไรที่สังคมสอนให้แค่เหตุผล แต่ว่าคนที่ใช้ไม่ได้มีประสบการณ์ร่วม"

สุดท้ายนี้ผู้ชนะทั้งท้ายไว้ว่า การแสดงละครผู้รับอาจจะไม่เชื่อก็ได้ แต่มนุษย์ทุกคนควรมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ

ขณะที่ **เทพประทาน พรมาจารี** นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ได้เลือกหัวข้อคอร์รัปชันมานำเสนอ เป็นละคร โดยให้เลือกเหตุผลว่า คอร์รัปชันเป็นปัญหาสังคมที่ค้างคามานานแล้ว และไม่สามารถแก้ไขได้ จึงเลือกเรื่องนี้มาถ่ายทอดผ่านการเสียดสีสังคม และเพิ่มความน่าสนใจโดยการใส่มุขตลกเข้าไป และเพื่อที่จะสื่อสารพยายามสื่อให้เห็นว่า **ไม่ว่าจะยุคสมัยไหน จะบริหารดีหรือไม่ดีก็ยังมีการโกงอยู่** เพื่อให้คนตระหนักมากขึ้น

"ผมมองว่าสังคมไทยในตอนนี้นั้นสถานการณ์ไม่ดี เพราะว่าทำให้คนไม่สามารถออกมาพูดในสิ่งที่ตนเองคิดได้ และยังถ้ามีแบบนี้ต่อไปเราอาจจะไม่สามารถรู้เรื่องโลกภายนอกน้อยลง มันเหมือนถูกปิดหู

ปิดตา เพราะฉะนั้นในสังคมแบบนี้การแสดงละครก็สามารถใช้เป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้คนเราพูดในสิ่งที่พูดไม่ได้ออกมาได้ แล้วอีกอย่างการแสดงความคิดเห็นมันก็หมายถึงสิทธิและเสรีภาพของเราที่ควรได้รับด้วย”

ด้าน **ผศ.พรรณศักดิ์ สุขี** หัวหน้า

ภาควิชาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัย
กรุงเทพ ได้กล่าวถึงกิจกรรมครั้งนี้ว่า “ค่ายละครเยาวชน Act Out Loud เป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้เยาวชนไทยได้สะท้อนมุมมองและความคิดที่มีต่อสังคมผ่านศาสตร์แห่งศิลปะการแสดง ซึ่งจะเป็นกระบอกเสียงที่แผ่ไปด้วยข้อคิดเจ็บคมของคนรุ่นใหม่ที่ทำให้ผู้ใหญ่ต้องหยุดฟัง ซึ่งได้รับความสนใจจากเยาวชนพันธุ์ใหม่ทั่วประเทศ ที่มองว่าหน้าที่ของตนมีมากกว่าแค่การศึกษาตามระบบ แต่คือการมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคมไทย ซึ่งพวกเขาสามารถใช้เสียงและสิทธิที่พวกเขามีกำหนดทิศทาง และอนาคตของตนเองและประเทศชาติต่อไปได้”